

Zaman Susma Vaktidir

– uytun · 20 Kasım 2011

"zaman susma vaktidir" Saklama şizofren gecelere

Beni,

O yıldızın göz kırpışından tanırlar

Uykular sendeleyerek düşer mütemadiyen

Bakışlarım sarhoşluğu kadar yalpalar

Gözlerimi gözlerinle tut/ma !

Madem ki öleceğiz ay ışığında

Beni,

Bir intihar şehrinin en izbe sokağında unut/ma !

Her delinin bir sevda hikayesi vardır

Her ölünün yaşama dair çelişkisi

Suskun adımlarıma masallar anlatamam artık

Tebessüme mecalim yok

Bir ihanet darbesiyle yıkılan şu çürümüş gövdemi

Kaldıracak halim yok

Kurşun sektirdiğim kaldırımlara

Yıgılır ağır bir barut kokusu

Sadakat denilen ütopya tamda alınından vurulur

Sevdanın dilinde zehir zemberek küfürler

Zaman susma vaktidir

İnadına bütün saatler intihar uyanışına kurulur

Güneş bir yosmanın kucağından uzatır başını

Kapkara suratlı bulutlar

Kanayan yüreğime gül işlemeli mendiller basarken

Ya ben ağlarım

Ya yağmur örter üstümü

Şimdi ben,

Yani ben,

Bir avuç toprağa sürgün yanımla

Namuslu dađlar gibi özgür
Ve,
Gecenin gözleri kadar karanlığım
Unuttum hasret kalmayı
Artık düşlerime bir tek güvercin bile uğramaz

Oysa
Beni,
En çok deliler
Ve bir de ölüler severdi...

/ velican /